

ROMÂNIA

**CONSILIUL SUPERIOR AL
MAGISTRATURII
PLENUL**

**HOTĂRÂREA nr. 1384
din 14 noiembrie 2016**

Analizând proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, transmis spre avizare de către Ministerul Afacerilor Interne;

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE :

Art. 1 - Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, cu observațiile menționate în Anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2 - Hotărârea se transmite Ministerului Afacerilor Interne.

Data în București, la 14 noiembrie 2016

**Președinte,
Judecător Mircea Aron**

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene

În urma examinării proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, transmis spre avizare de Ministerul Afacerilor Interne,

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

În temeiul dispozițiilor art. 38 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

În baza Hotărârii nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii:

Avizează favorabil proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, cu următoarele observații:

1) În ceea ce privește **art. 12 alin. (1) și art. 21 alin. (6)** din O.U.G. nr. 102/2005, a fost însușită observația Ministerului Justiției în sensul că, pentru claritatea reglementării, ar fi necesar să se precizeze, în cuprinsul actului normativ, ce se înțelege prin sintagma „*în interesul statului român*”.

2) În ceea ce privește **art. 21 alin. (7)** din O.U.G. 102/2005, proiectul de act normativ propune următorul cuprins:

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

„(7) Poate beneficia de dreptul de rezidență permanentă fără îndeplinirea
condițiilor prevăzute la art.20 alin. (1) și (2):

a) minorul ai cărui părinți sunt titulari ai unui drept de rezidență permanentă, la
cererea ambilor părinți;

b) minorul încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și
irevocabilă unuia dintre părinți, la cererea părintelui căruia i-a fost încredințat, dacă
acesta este titular al unui drept de rezidență permanentă;

c) minorul față de care unul dintre părinți exercită singur autoritatea părintească
în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei
hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15
februarie 2013, la cererea părintelui care exercită singur autoritatea părintească, dacă
acesta este titular al unui drept de rezidență permanentă;

d) minorul al cărui reprezentant legal este titular al unui drept de rezidență
permanentă, la cererea reprezentantului legal;

e) minorul față de care părinții exercită împreună autoritatea părintească dar
numai unul dintre ei este titular al unui drept de rezidență permanentă, la solicitarea
părintelui titular al dreptului de rezidență permanentă însoțită de consimțământul
celuilalt părinte, dat în fața reprezentantului Inspectoratului General pentru Imigrări, cu
ocazia depunerii cererii sau, după caz, în formă autentică.”

În expunerea de motive s-a arătat expres că „modificarea art. 21 alin. (7) are în
vedere corelarea terminologică și conceptuală cu dispozițiile cuprinse în noile coduri în
materie civilă și procesual civilă (spre exemplu „încredințarea prin hotărâre
judecătorească a minorului” a fost înlocuită cu „exercitarea autorității părintești”).

Cu toate acestea, proiectul de act normativ propune la art. 21 alin. (7) lit. b)
acordarea beneficiului dreptului de rezidență în condiții speciale pentru „minorul
încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă unuia dintre
părinți, la cererea părintelui căruia i-a fost încredințat, dacă acesta este titular al unui
drept de rezidență permanentă”.

Având în vedere dispozițiile Codului civil privind exercitarea autorității părintești,
apreciem că nu mai poate fi păstrată terminologia din vechea reglementare referitoare la
încredințarea minorului. Mai mult, apreciem că ar trebui eliminat cu totul conținutul art.
21 alin. (7) lit. b), deoarece propunerea făcută pentru art. 21 alin. (7) lit. c) reglementează
inclusiv situația minorului „încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și
irevocabilă”, în noua terminologie fiind vorba de „minorul față de care unul dintre părinți
exercită singur autoritatea părintească”.

3) **Art. 27 alin. (8)** în forma propusă de proiect are următorul conținut:

„(8) Termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al
acestuia trebuie să părăsească teritoriul României este de o lună de la data

2

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

TeL: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

comunicării deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație, cu excepția acelor cazuri în care autoritatea competentă emitentă a deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație constată că acesta trebuie să părăsească teritoriul României de îndată ori într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale. În cazul interzicerii exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României care însoțește pedeapsa închisorii, termenul se calculează de la data executării pedepsei, a grațierii totale ori a restului de pedeapsă, a împlinirii termenului de prescripție a executării pedepsei sau a liberării condiționate, după caz."

Art. 27 alin. (8) teza finală, în forma propusă de proiect, se referă la modul de executare a pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României, prevăzute de art. 66 lit. c) din Codul penal.

Art. 68 din Codul penal prevede că:

„Art. 68 - (1) Executarea pedepsei interzicerii exercitării unor drepturi începe:

a) de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la pedeapsa amenzii;

b) de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere;

c) după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau după expirarea termenului de supraveghere a liberării condiționate.

(2) În cazul în care s-a dispus liberarea condiționată, interzicerea dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României se execută la data liberării."

În concluzie, textul propus vine în contradicție cu soluția prevăzută de dispozițiile Codului penal din materia executării pedepsei complementare a interzicerii exercitării dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României, în condițiile în care stabilește un termen de o lună de la data rămânerei definitive a hotărârii prin care s-a dispus liberarea condiționată. Totodată, în această situație, întrucât pedeapsa complementară este executorie de îndată, nu există o procedură prevăzută de lege prin care autoritatea competentă emitentă a deciziei de restrângere a dreptului la liberă circulație, în cazul nostru instanța, să poată stabili că persoana liberată condiționat trebuie să părăsească teritoriul României de îndată ori într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale, risc care, în cazul impunerii acestei pedepse complementare, este prezumat.

4) În ceea ce privește modificările propuse pentru art. 33 din O.U.G. nr. 102/2005, constatăm că, spre deosebire de forma inițială a proiectului de lege, în forma transmisă spre avizare au fost însușite, în parte, observațiile Ministerului Justiției. Astfel, proiectul propune stabilirea competenței instanței de executare pentru constatarea condițiilor prevăzute de lege în care nu se mai execută sau încetează executarea

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României [art. 33 alin. (4) și la art. 33 alin. (9)]. Sub acest aspect, modificarea propusă asigură corelația cu normele procedural penale din materia executării pedepselor, cu atât mai mult cu cât se face trimitere la art. 597 din Codul de procedură penală, care stabilește procedura la instanța de executare.

Astfel, proiectul propune modificarea art. 33 după cum urmează:

„Art.33 - (1) Interzicerea exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României se dispune împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie de către instanța de judecată, ca pedeapsă accesorie sau complementară, în condițiile prevăzute de Codul penal, cu respectarea prevederilor art. 27.

(2) Dreptul de rezidență al persoanei în cauză încetează de drept la data la care începe executarea pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României.

(3) Pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României nu se mai execută dacă a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă și se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă.

(4) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (3) este de competența instanței de executare. Prevederile art. 597 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorul delegat cu executarea sesizează instanța competentă prevăzută la alin. (4) dacă a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data la care a rămas definitivă hotărârea prin care a fost dispusă pedeapsa accesorie sau complementară de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României, nu există o hotărâre definitivă a instanței competente, pronunțată în ultimele 3 luni, cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și este incidență una dintre următoarele situații:

a) judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere este sesizată cu o cerere sau propunere de liberare condiționată a persoanei în cauză;

b) au rămas mai puțin de trei luni până la data executării în întregime a pedepsei privative de libertate;

(6) Judecătorul delegat cu executarea sesizează instanța competentă prevăzută la alin. (4) dacă executarea pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României este suspendată potrivit alin. (7).

(7) Executarea pedepsei accesorii sau complementare de interzicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României este suspendată, până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței competente cu privire la îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3), dacă la data la care executarea ar trebui să înceapă a

4

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax:311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a
fost dispusă pedeapsa și nu există o hotărâre definitivă a instanței competente, pronunțată
în ultimele 6 luni, cu privire la neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3).

(8) Executarea pedepsei accesorii sau complementare de interdicere a exercitării
dreptului de a se afla pe teritoriul României încetează dacă, după împlinirea a jumătate
din perioada pentru care a fost dispusă, calculată de la data începerii executării, se
constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient
de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.

(9) Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (8) este de competența
instanței de executare, la solicitarea persoanei în cauză.

(10) Solicitarea prevăzută la alin. (9) este însoțită de probe care atestă că s-a
produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat dispunerea inițială a
pedepsei accesorii sau complementare. Prevederile art. 597 din Codul de procedură
penală se aplică în mod corespunzător. Instanța se pronunță în termen de maximum 6 luni
de la data primirii solicitării persoanei în cauză."

În legătură cu propunerea formulată, având în vedere conținutul art. 33 din proiectul
de act normativ, apreciem că s-ar impune modificarea denumirii Secțiunii a 3-a din
Capitolul IV al O.U.G. nr. 102/2005, deoarece actuala titulatură - „Expulzarea” - nu mai
corespunde terminologiei din materia penală, în această secțiune fiind păstrate doar
reglementări referitoare la pedeapsa complementară a interdicerii exercitării dreptului de a
se afla pe teritoriul României, atunci când se dispune împotriva cetățenilor Uniunii
Europene sau membrilor de familie. Menționăm că art. 34-36 din O.U.G. nr. 102/2005,
dispoziții ce făceau parte din aceeași secțiune, au fost abrogate prin Legea nr. 187/2012
pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Modificarea propusă face trimitere la dispozițiile Codului penal, urmând a fi
aplicate prevederile art. 65-68 din acest cod. Sub acest aspect, formulăm următoarea
observație:

Conținutul pedepsei accesorii este stabilit în art. 65 din Codul penal. Potrivit acestui
text pedeapsa accesorie constă în interdicerea exercitării drepturilor prevăzute la art. 66
din Codul penal a căror exercitare a fost interzisă de instanță ca pedeapsă complementară.
Poate fi interzisă, așadar, ca pedeapsă accesorie, exercitarea unuia sau a mai multora
dintre următoarele drepturi: dreptul de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte
funcții publice; dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat;
dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României; dreptul de a alege; drepturile
părintești; dreptul de a fi tutor sau curator; dreptul de a ocupa o funcție, de a exercita
profesia sau meseria ori de a desfășura activitatea de care s-a folosit pentru săvârșirea
infracțiunii; dreptul de deține, purta și folosi orice categorie de arme; dreptul de a
conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță; dreptul de a părăsi teritoriul
României; dreptul de a ocupa o funcție de conducere în cadrul unei persoane juridice de

5

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

1 9 0 9

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii

drept public; dreptul de a se afla în anumite localități stabilite de instanță; dreptul de a se afla în anumite locuri sau la anumite manifestări sportive, culturale ori la alte adunări publice, stabilite de instanță; dreptul de a comunica cu victima sau cu membrii de familie ai acesteia; cu persoanele cu care a comis infracțiunea sau cu alte persoane, stabilite de instanță, ori de a se apropia de acestea; dreptul de a se apropia de locuința, locul de muncă, școala sau alte locuri unde victima desfășoară activități sociale, în condițiile stabilite de instanța de judecată.

Prin urmare, în măsura în care exercitarea drepturilor arătate mai sus a fost interzisă ca pedeapsă complementară, atunci pe parcursul executării pedepsei principale privative de libertate, exercitarea acestor drepturi va fi, de asemenea, interzisă, dar ca pedeapsă accesorie. Pedeapsa accesorie nu poate fi dispusă alături de pedeapsa amenzii.

Dintre drepturile interzise ca pedeapsă complementară, dreptul străinului de a se afla pe teritoriul României [art. 66 alin. (1) lit. c) din Codul penal] nu poate fi interzis și ca pedeapsă accesorie deoarece, aceasta executându-se în același timp cu pedeapsa închisorii, condamnatul străin trebuie să se poată afla pe teritoriul țării ca să se poată executa pedeapsa privativă de libertate.

Prin urmare, dispozițiile art. 33, în forma propusă, ar trebui să facă referire numai la pedeapsa complementară.

Modificările propuse la art. 33 alin. (3)-(10) din proiectul de lege au fost determinate de necesitatea transpunerii art. 33 din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului, potrivit căreia „(1) Expulzarea poate fi dispusă de statul membru gazdă ca pedeapsă sau măsură accesorie a unei pedepse privative de libertate numai cu respectarea cerințelor prevăzute la articolele 27, 28 și 29.

(2) În cazul în care decizia de expulzare menționată la alineatul (1) este pusă în executare după mai mult de doi ani de la emiterea sa, statul membru verifică dacă persoana respectivă continuă să constituie un pericol real și actual la adresa ordinii publice sau a siguranței publice și stabilește dacă de la data emiterii deciziei de expulzare s-a produs vreo schimbare efectivă a împrejurărilor”.

În acest sens, proiectul de lege a propus ca pedeapsa accesorie sau complementară de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României să nu se mai execute dacă a trecut o perioadă mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost dispusă și se constată că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care aceasta a fost dispusă [(art. 33 alin. (3)].

De asemenea, potrivit propunerii pentru alin. (8), executarea pedepsei accesorii sau complementare de interdicere a exercitării dreptului de a se afla pe teritoriul României încetează dacă, după împlinirea a jumătate din perioada pentru care a fost dispusă, calculată de la data începerii executării, se constată că persoana în cauză nu mai

6

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Tel: 311 69 00; Fax: 311 69 01

Web: www.csm1909.ro

Consiliul Superior
al Magistraturii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii*

reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale.

Soluția propusă la art. 33 alin. (8) este mai favorabilă decât cea cuprinsă în art. 33 din Directiva 2004/38/CE, dar este conformă principiilor avute în vedere la emiterea acestei directive, restrângerea dreptului de liberă circulație neimpunându-se în lipsa temeiurilor care au stat la baza acestei măsuri.

Cu toate acestea, având în vedere și observațiile Ministerului Justiției, prin raportare la prevederile art. 33 alin. (2) din Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului, apreciem că propunerea de modificare trebuie să vizeze exclusiv reglementarea în legislația națională a ipotezei descrise de actul european, respectiv „în cazul în care decizia de expulzare menționată la alineatul (1) este pusă în executare după mai mult de doi ani de la emiterea sa, statul membru verifică dacă persoana respectivă continuă să constituie un pericol real și actual la adresa ordinii publice sau a siguranței publice și stabilește dacă de la data emiterii deciziei de expulzare s-a produs vreo schimbare efectivă a împrejurărilor”, nu și alte împrejurări/cazuri/ipoteze suplimentare, cum sunt cele reglementate prin textele propuse pentru art. 33 alin. (8) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005. Această observație se impune cu atât mai mult în lipsa unei fundamentări în expunerea de motive, care să justifice extinderea soluției reglementate la nivelul Uniunii Europene.

Mai mult, având în vedere argumentele anterior prezentate, referitoare la imposibilitatea aplicării interzicerii dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României ca pedeapsă accesorie, ci doar ca pedeapsă complementară, rezultă că executarea acesteia se va face potrivit art. 68 din Codul penal, respectiv *după executarea pedepsei închisorii, după grațierea totală ori a restului de pedeapsă, după împlinirea termenului de prescripție a executării pedepsei sau la data liberării condiționate.*

În aceste condiții, în majoritatea situațiilor în care a fost dispusă, executarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului străinului de a se afla pe teritoriul României va avea loc la un interval de timp mai mare de 2 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare prin care a fost dispusă.

Constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute lege în aceste situații este de competența instanței de executare, dispozițiile art. 597 din Codul de procedură penală fiind aplicabile în mod corespunzător. Potrivit acestor dispoziții, instanța se pronunță prin sentință, după ascultarea concluziilor procurorului și ale părților. În consecință, textul propus ar trebui să includă mențiuni referitoare la mijloacele de probă care pot fi administrate în cadrul acestei proceduri, pentru dovedirea faptului că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală și actuală la ordinea publică sau securitatea națională, ca urmare a producerii unor schimbări efective ale împrejurărilor în care pedeapsa a fost dispusă.

1 9 0 9

*Consiliul Superior
al Magistraturii*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

*Anexă la Hotărârea nr. 1384 din 14 noiembrie 2016 a Plenului Consiliului Superior al
Magistraturii*

Prin comparație, o astfel de prevedere a fost inclusă în cazul procedurii prin care instanța de executare, la solicitarea persoanei în cauză, constată, după împlinirea a jumătate din perioada pentru care pedeapsa complementară a fost dispusă, calculată de la data începerii executării, că persoana în cauză nu mai reprezintă o amenințare reală, actuală și suficient de gravă la adresa ordinii publice sau a securității naționale, cu consecința încetării executării pedepsei.

În acest caz, potrivit alin. (10) al art. 33, în forma propusă, solicitarea este însoțită de probe care atestă că s-a produs o schimbare efectivă a împrejurărilor care au justificat dispunerea inițială a pedepsei accesorii sau complementare, prevederile art. 597 din Codul de procedură penală aplicându-se în mod corespunzător.

**Președinte,
Judecător Mircea Aron**

